

ve svém manželství, ve své rodině, s přáteli a s bližními. To je naše osobní služba jakožto pravých učedníků Ježíše Krista.

„A shromáždění budou před něj všickni národové. I rozdělí je na různě, jedny od druhých, tak jako pastýř odděluje ovce od kozlů.

A postaví ovce zajisté na pravici své, kozly pak na levici.

Tedy dí Král těm, kteříž na pravici jeho budou: Podtež požehnaní Otce mého, dědičně vládněte královstvím, vám připraveným od ustanovení světa.

Nebo jsem lačněl, a dali jste mi jísti; žíznul jsem, a dali jste mi pítí; hostem jsem byl, a přijímali jste mne;

Nah, a přioděli jste mne; nemocen jsem byl, a navštívili jste mne; v žaláři jsem seděl, a přicházeli jste ke mně.

Tedy odpovědí jemu spravedliví, řkouce: Pane, kdy jsme tě vídali lačného, a krmili jsme, neb žíznivého, a dávali jsme pítí?

Aneb kdy jsme tě viděli hostě, a přijali jsme, neb nahého, a přioděli jsme?

Aneb kdy jsme tě viděli nemocného neb v žaláři, a přicházeli jsme k tobě?

A odpovídaje Král, dí jim: Amen pravím vám: Cožkoli jste činili jednomu z bratří těchto mých nejmenších, mně jste učinili.“⁹

Abychom tak činili, o to se modlím ve jménu Ježíše Krista, amen. ■

ODKAZY

1. Nauka a smlouvy 18:10, 15; zvýraznění přidáno.
2. Viz Průvodce k písmům, „Duše“; scriptures.lds.org.
3. Linda K. Burtonová, „Nejprve si všimněte, pak služte“, *Liahona*, listopad 2012, 78.
4. Lukáš 10:37.
5. Alexander B. Morrison, „Nourish the Flock of Christ“, *Ensign*, May 1992, 13.
6. Nauka a smlouvy 1:23.
7. Matouš 4:19.
8. Viz Abdiáš 1:21.
9. Matouš 25:32–40.

Starší Larry S. Kacher
Sedmdesátník

Nezahrávej si s posvátnými věcmi

[Posuzujte] svá rozhodnutí tím, že si budete pokládat otázku: „Jsou má rozhodnutí pevně zakořeněna v úrodné půdě evangelia Ježíše Krista?“

Bratři a sestry, rozhodnutí, jež činíme v tomto životě, značně ovlivňují směr našeho života věčného. Naše rozhodnutí ovlivňují viditelné i neviditelné síly. To jsem osobně poznal před pěti lety způsobem, za který jsem téměř drazě zaplatil.

S rodinou a přáteli jsme cestovali po jižním Ománu. Rozhodli jsme se odpočinout si na pláži na pobřeží Indického oceánu. Krátce po našem příjezdu se naše 16letá dcera Nellie zeptala, zda může doplatit k tomu, co považovala za písčiny ostrůvek. Všiml jsem si zvlhčené vody, a tak jsem jí řekl, že tam poplavu nejdřív já, protože jsem se obával nebezpečných proudů.

Po chvíli plavání jsem zavolal na manželku, zda už jsem poblíž ostrůvku. Odpověděla: „Už jsi dávno za ním.“ Nevědomky jsem se dostal do pastí zpětného proudu,¹ který mě rychle unášel na moře.

Nevěděl jsem, co si počít. Napadlo mě jen obrátit se a plavat zpět ke břehu. A přesně to bylo špatné rozhodnutí. Cítil jsem se bezmocný. Síly, na něž jsem neměl nejmenší vliv, mě unášely dál na moře. A co bylo

ještě horší, manželka, která důvěřovala mému rozhodnutí, plavala za mnou.

Bratři a sestry, myslel jsem si, že velmi pravděpodobně nepřežiji a že svým rozhodnutím přivodím smrt i manželce. Po velkém úsilí a díky tomu, co považuji za božský zásah, jsme se nohama najednou dotkli písčitého dna a mohli jsme dojít do bezpečí ke svým přátelům a dceři.

V tomto pozemském životě je mnoho proudů – některé jsou bezpečné, jiné ne. President Spencer W. Kimball učil, že v našem životě jsou mocné síly podobné neviditelným proudům v oceánu.² Tyto síly jsou skutečné. Nikdy je nemáme ignorovat.

Dovolu mi vyprávět vám o jiném proudu, o božském proudu, který se pro mě stal velkým požehnaním. Byl jsem do Církve obrácen. Před mým obrácením bylo mým životním přáním lyžovat, a tak jsem se po střední škole přestěhoval do Evropy, abych tuto touhu naplnil. Po několika měsících zdánlivě ideálního života jsem měl pocit, že mám odjet. V té době jsem nerozuměl zdroji tohoto pocitu, ale rozhodl jsem se ho následovat. Skončil

jsem v utazském Provu s několika dobrými přáteli, kteří byli stejně jako já členy jiné církve.

V Provu jsem se setkal s lidmi, kteří žili úplně jinak než já. Přitahovalo mě to k nim, i když jsem nevěděl proč. Zprvu jsem tomu odolával, ale záhy jsem pociťoval pokoj a klid, které jsem dříve nepoznal. Začal jsem tento jiný proud přijímat – proud, který mi přinesl poznání o milujícím Nebeském Otci a Jeho Synu Ježíši Kristu.

V roce 1972 jsem se dal se svými přáteli pokřtít. Tento nový proud, který jsem se rozhodl následovat, evangelium Ježíše Krista, dal mému životu směr a smysl. Neobešlo se to ale bez překážek. Všechno pro mě bylo nové. Občas jsem se cítil ztracený a zmatený. Přátelé i rodina mi kladli otázky a způsobovali těžkosti.

Musel jsem se rozhodnout. Některé jejich otázky vyvolávaly pochyby a nejistotu. Bylo to důležité rozhodnutí. Kde jsem měl najít odpovědi? Mnozí se mě snažili přesvědčit o tom, že dělám chybu – „zpětné proudy“ se mě snažily unášet od onoho pokojného proudu, který se pro mě stal úžasným zdrojem štěstí. Velmi jasně jsem pochopil zásadu, že existuje „protiklad ve všech věcech“ a že je důležité jednat sám za sebe a nepřenechávat svou svobodu jednání druhým.³

Ptal jsem se sám sebe: „Proč bych se měl odvracet od něčeho, co mi přináší tak velký klid?“ Jak Pán připomněl Oliveru Cowderymu: „Nevnesl jsem pokoj do mysli tvé ohledně této záležitosti?“⁴ Já jsem prožil něco podobného. Proto jsem se s ještě větším odhodláním obrátil na milujícího Nebeského Otce, na písmo a na blízké přátele.

Přesto jsem mnoho otázek zodpovědět nedokázal. Jak jsem měl vyřešit onu nejistotu, kterou ve mně tyto otázky vyvolaly? Než abych jim

umožnil zničit pokoj a štěstí, které mi vstoupily do života, rozhodl jsem se je na čas odložit a důvěřovat tomu, že Pán mi ve svém čase vše zjeví. Našel jsem útěchu v Jeho slovech určených Proroku Josephovi: „Vizte, vy jste malé děti a vy nemůžete snést všechny věci nyní; vy musíte růsti v milosti a v poznání pravdy.“⁵ Rozhodl jsem se neopustit to, o čem jsem věděl, že je pravdivé, tím, že bych se vydal do neznámého a pochybného proudu – potenciálního „zpětného proudu“. Jak učil president N. Eldon Tanner, poznal jsem, že „je mnohem moudřejší a lepší, když člověk přijme prosté pravdy evangelia ... a s vírou přijme to, čemu ... nerozumí“.⁶

Znamená to, že neexistuje prostor pro upřímné otázky? Zeptejte se onoho mladého chlapce, který hledal útočiště v posvátném háji, aby poznal, do které církve má vstoupit. Vezměte

do ruky Nauku a smlouvy a vězte, že většina toho, co bylo zjeveno v tomto inspirovaném záznamu, je výsledkem pokorného hledání pravdy. Joseph zjistil: „Jestliže pak komu z vás nedostává se moudrosti, žádej jí od Boha, kterýž všechněm dává ochotně ..., i budeť dána jemu.“⁷ Upřímnými otázkami a hledáním božských odpovědí se učíme „řádku za řádkou, předpis za předpisem“,⁸ a tím rosteme v poznání a moudrosti.

Otázkou není: „Existuje prostor pro čestné a upřímné otázky?“, ale spíše: „Kde budu hledat pravdu, když vyvstanou otázky?“ „Budu natolik moudrý, že se budu pevně držet toho, o čem vím, že je pravdivé, navzdory několika otázkám, které mohu mít?“ Svědčím o tom, že existuje božský zdroj – Ten, který zná všechny věci, konec od počátku. Všechny věci jsou před Ním přítomné.⁹ Písmo svědčí o tom, že Bůh „nekrácí

po křivých stezkách, ... ani se neodchyluje od toho, co pravil¹⁰.

Na naší cestě smrtelností si nikdy nesmíme myslet, že naše rozhodnutí ovlivňují jen nás. Nedávno mě navštívil jeden mladý muž. Vyzařovalo z něho cosi dobrého, ale pocítil jsem, že není v Církvi plně aktivní. Vyprávěl mi, že vyrůstal v rodině zaměřené na evangelium, ale pak byl jeho otec mamince nevěrný, což vedlo k rozvodu, a to přimělo všechny jeho sourozence k tomu, aby o Církvi začali pochybovat a odpadli. Bylo mi těžko u srdce, když jsem mluvil s tímto mladým otcem, který nyní kvůli rozhodnutím svého otce vychovával drahocenné děti mimo dosah požehnání plynoucích z evangelia Ježíše Krista.

Jiný muž, kterého znám, kdysi věrný člen Církve, měl otázky ohledně určité nauky. Než aby požádal o odpovědi Nebeského Otce, rozhodl se spoléhat pouze na vodítka ze světských zdrojů. Jeho srdce se vydalo nesprávným směrem a on usiloval o pocty druhých. Jeho pýcha byla možná uspokojena, alespoň dočasně, ale byl odříznut od nebeských mocí.¹¹ Namísto toho, aby našel pravdu, ztratil svědectví a vzal s sebou mnoho členů své rodiny.

Tito dva muži byli chyceni do pasti neviditelnými zpětnými proudy a strhli s sebou mnoho dalších.

Na druhé straně myslím na LaRuea a Louise Millerovy, rodiče mé manželky, kteří, ačkoli neměli moc světského majetku, se rozhodli učít své děti čisté nauce znovuzřízeného evangelia a každý den podle ní žít. Díky tomu požehnali své potomstvo plody evangelia a nadějí na věčný život.

Ve své rodině zavedli určitý styl života, kdy respektovali kněžství, kde láska a soulad přebývaly v hojnosti a kde se jejich život řídil zásadami evangelia. Louise a LaRue – bok po boku – dávali najevo, co to znamená žít podle vzoru Ježíše Krista. Jejich děti jasně viděly, který životní proud přináší pokoj a štěstí. A podle toho se také rozhodovaly. President Kimball učil: „Dokážeme-li vytvořit ... silný a stabilní proud, který plyne směrem k našemu cíli spravedlivého života, my i naše děti jím můžeme být unášeni navzdory protivětrům těžkostí, zklamání [a] pokušení.“¹²

Záleží na našich rozhodnutích? Ovlivňují pouze nás? Jsme pevně zakotveni ve věčném proudu znovuzřízeného evangelia?

Občas mě pronásleduje jedna představa. Co kdybych onoho zářivého dne, kdy jsme odpočívali na břehu Indického oceánu, řekl své dceři Nellie: „Ano, jdi si zaplavat. Doplav až k písčitému ostrůvku.“ Nebo

co kdyby se i ona řídila mým příkladem a nedokázala by doplatit zpět? Co kdybych musel žít s tím, že kvůli mému příkladu by ji zpětný proud zanesl na moře a ona se již nevrátila?

Jsou proudy, které se rozhodneme následovat, důležité? Záleží na našem příkladu?

Nebeský Otec nám požehnal nadpozemským darem Ducha Svátého, aby nás vedl při našich rozhodnutích. Slibuje nám inspiraci a zjevení, pokud jsme hodni je přijmout. Vyzývám vás, abyste tohoto božského daru využívali a abyste posuzovali svá rozhodnutí tím, že si budete pokládat otázku: „Jsou má rozhodnutí pevně zakořeněna v úrodné půdě evangelia Ježíše Krista?“ Vyzývám vás, abyste učinili jakékoli potřebné změny, ať malé, či velké, abyste zajistili věčná požehnání plynoucí z plánu Nebeského Otce pro sebe i pro své blízké.

Svědčím o tom, že Ježíš Kristus je náš Spasitel a Vykupitel. Svědčím o tom, že smlouvy, které s Ním uzavíráme, jsou posvátné a svaté. S posvátnými věcmi si nesmíme nikdy zahrávat.¹³ Kež zůstaneme vždy věrní, o to se modlím ve jménu Ježíše Krista, amen. ■

ODKAZY A POZNÁMKY

1. Zpětný proud: „Slapový proud, který proudí opačným směrem než jiný slapový proud nebo proudy a který na moři způsobuje mohutné vlny.“ (Dictionary.com)
2. Viz Spencer W. Kimball, „Ocean Currents and Family Influences“, *Ensign*, Nov. 1974, 110–113.
3. Viz 2. Nefi 2:11, 16.
4. Nauka a smlouvy 6:23.
5. Nauka a smlouvy 50:40.
6. N. Eldon Tanner, Conference Report, Oct. 1968, 49.
7. Jakub 1:5.
8. Nauka a smlouvy 98:12.
9. Viz Mojžíš 1:6.
10. Nauka a smlouvy 3:2.
11. Viz Nauka a smlouvy 121:35–37.
12. Spencer W. Kimball, *Ensign*, Nov. 1974, 110.
13. Viz Nauka a smlouvy 6:12.